

Ráolvasó

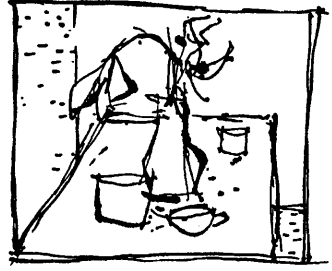
Fehér Ferenc

*Lovasok közt kengyelfutó
Legyél inkább földönfutó
Nap-agarak meghurcolnak
Zord böllérek felkoccolnak
Mi vigasztal hát még?*

*(valakivel egyazon kengyelvastól vérzek
valaki önnön fájdalmában ért meg
valakit a napok épp így felnégyeltek
valakiben épp így otthálnak a versek
valaki épp ilyen törzse-vesztett sámán
s önnön erét metszi pipacsszín oltárán...)*

*Szentivántűz megperzselte
Haja hulló szalmapernye
Kigyókkal alszik
Szeme elpatakzik
Mi vigasztal hát még?*

*(valaki a kenyerét még megfelelzi vélem
valaki nem tagadja soha meg a vérem
valaki ha fejem fektetem rajta
akkor is csak hőszin párnám simogatja
valaki az életem tanúja
s akárcsak én — nem kezdheti újra
két karomban hogyha egyszer el is fárad
valaki mindhalálíg ott érzi a lázat
felhővonulásom jó szemei látták
tengerparton erdön utcán ő kiált át
ahogy ki sem ismert — ismer fiatalnak
s utánam hal ahogy egyhitvesek halnak
mikor senki nem vár ő még mindig vár rám..)*

Vigasztaló

Fehér Ferenc

*Itt mentem el az ecetfák mellett
gondoltam befordulok egy kicsit édesapám
Azóta hogy ide kijött nem is láttuk egymást
én is csak néhány rövidsoros üzenetet küldtem
A választ hiába vártam rájuk
a postás nem találhatott ide
Lemosták már ezeket a diófa-betűket
az esők és havazások
vagy tán az én írásom mosódott el?*

*Már én is majd úgy vagyok
nem ismerek meg egy-egy utcasarkot a lámpák alatt
Ilyenkor lehunyom a szemem s hazatalálok*

*Azóta hogy ide kijött
sokszor emlegetik a szomszédok
Csak ezt akartam mondani
a többit úgy is elmondja tudom
vasárnapdélutánonként édesanyám
Még őnekik sem mondtam
decemberben Párizsból hazafelé
voltam a Piavenál ahol átlőtték a karját
Egy parasztember integetett az útról
A víz már nem volt piros csak a narancsok*

*Tudom hosszúak itt az esték meg az örökkönös éjszakák
csak ezek a mihaszna tücskök ciripelnek a hantokon*

*Látja így árpazsendüléskor én sem találom a helyem
csak járkálok dolgom végezetlen
s fiókomban egyre többet rakosgatok
Mást most nem is tudok mondani édesapám
Egyszer azért rászánom majd magam
akkor aztán sokáig ittmaradok.*

Ólomöntő

Fehér Ferenc

Híd, 2.

*Szőke kis fejedet ide tedd
Ráncos ölembe tekeredj
Vizes törülközőmet le ne vedd
Kéménykürtöbe be ne less
Ólomba öntöm szemedet
Ne lásd reszkető kezemet*

*Király szép lányát keresed
S Üveghegy nincs csak cserepek
Almaid ólomláb verebek
Ólmot csurgató ereszek
Ólomként kopik a szeretet
Ólom járja hát szivedet*

*Csöpp ólomkatonám ne szepegj
Ólomszívűvé merevedj
— Hopp, nyisd hamar szemedet!*